

GALANTNI ŠLJUKA

Okružni zatvor u Beogradu je najveći pritvorni zatvor u Evropi. U njemu danas ima oko 900 zatvorenika, među kojima su optuženi za ratne zločine, mafijaši, ubice, kriminalci visokog ranga. U popularnom CZ-u su ležali Ljuba Zemunac, Arkan, Skole, Voja Amerikanac, Dafina, Ceca, Cvjetin, Legija, Zvezdan, Nenad Opačić i mnogi drugi članovi zemunskog klana

Piše: Marko Lopušina

Nastavljajući svoju priču zatvorski čuvar Jordan Antić je opisao još neke beogradske zatvorenike:

- Iako se govorilo da je jedna od najvećih reketaša u Beogradu, iza zatvorskih rešetaka Sredoje Šljukić, zvani Šljuka našao se samo dva puta. Prvi put je zatvoren 1988. godine, zbog toga što je svog šefa Kačara upucao «kratežom» u noge. Šljuka je u CZ-u zbog ovog nedela proveo nepunih mesec dana. Njegove sobne kolege su bile iznenađene njegovom galantnošću, jer ih je čašćavao kupovanjem namirnica za zatvorsku kantu. To je odudaralo od glasila koje su se širile po Beogradu da je Šljuka velika cicija. Vrlo brzo je «pročitano» - zatvorenici su mi pričali da Šljuka tako kupuje sopstveu sigurnost. Bio je jako plašljiv, čak i

paranoičan, jer je strepeo od osвете. Šljuka je bio u pravu, jer ga je Kačar gađao «zoljom» dva puta i promašio. Sredoje Šljukić je drugi put priveden u CZ 1993.

godine zbog otimanja automobila i bio je u pritvoru jedno mesec dana. Nije bio zabrinut jer je očekivao da ga moćni prijatelji spasu robije. Tada nije imao prilike da se pokaže među zatvorenici, kako je brzo došao, tako je Šljuka brzo i otišao iz CZ-a – seća se zatvorski čuvar Jordan Antić.

NASLEDNIK LJUBE ZEMUNCA

- Aleksandar Golubović je imao običaj da mi govori kako je Ljubomir Magaš njegov jedini i pravi idol. Ja sam ga doživljavao kao kapitalca rasterećenog straha od smrti. Kristijan je u CZ došao prvi put kao maloletnik 1984. godine zbog ranjavanja pozornika, koji ga je sprečavao u reketiranju jedne piljarnice. Odmah po dolasku u maloletničko odeljenje pokazalo se da je Kristijan rođeni vođa, jer je sa lakoćom uspostavio kontrolu nad drugim zatvorenici.

Kada je izašao iz zatvora Aleksandar Golubović je imao manir da se predstavlja jakim momcima iz podzemlja na surov način. Pucao je u noge Slavku Mijoviću, posetiocima hotela Mažestik, među kojima je bio i Arkan. Video sam ga prvi put kada

je 1993. uhapšen i deportovan iz Nemačke. Kada je došao u CZ Kristijan je izgledao kao Apolon sa deformisanim nosom. Umesto rukovanja uradio je preda mnom 100 sklekova za 2 minuta.

Potom je tražio da mu instaliram ventilaciju u sobu, jer voli svež vazduh. Posle samo 15 minuta dojavljeno mi je da je žabac ostao bez zuba, jer je «naleteo» na Kristijana, ali je za to optuživao Kineza, jer se bojao Golubovićeve osвете. Kristijan je u CZ-u poput Ljube Zemunca uveo red i strogu disciplinu. Higijena je u sobi bila besprekorna, pušenje je bilo

zabranjeno ili smanjeno na najmanju moguću meru. Svi njegovi cimeri su radili sklekove i pili mleko. Svi su izlazili u šetnju i nisu smeli da traže poštedu. Dok je trajala šetnja soba se provetravala, jer je «Kristijan tako naredio», govorili su mi zatvorenici. Njegova glavna maksima je bila: «Život je borba sa zidovima!» Ponekad pomislim da bi to trebalo da bude i moja životna maksima –ispričao nam je bivši stražar Jordan Antić.

KNELE JE BIO NEZREO

- Aleksandar Knežević nije dugo boravio u CZ-u, samo 15 dana. Kada je došao pokazao mi je svoju butinu i rekao: «Vidi, ranili su me sa laserom!» Na nozi nije bilo nikakvog traga ranjavanja, pa sam shvatio da je Knele hiperboličan momak, nezrela ličnost, koja voli sve da uveličava. Hvalio mi se kako je pred policijom na stadionu Crvene Zvezde, vadio pištolj, stavljao ga sebi na grudi i govorio: «Upućaću se, ako mi pridete!» Njegov otac Buca Al Kapone je takođe verovao da je Knele nepobediv. Upozoravao sam ga da će se njegovom sinu nešto dogoditi, ali mi je Al Kapone odgovorio: «Niko Kneletu ništa ne može!»

- Ja znam ko su bili Dušan Spasojević i Mile Luković o kojima se danas dosta priča i nagađa. Upoznao sam ih 1992. godine, kada je Spasojević zajedno sa članovima Pecinog klana pao u zatvor. Uhvaćen je

kako posluje sa heroinom i stavljen u samicu, u kojoj je bio 30 dana. Taj Peca je učio Spasojevića kako da meša drogu sa brašnom i praškovima, jer Dušan o drogi ništa nije znao. Spasojević je bio strašljiv čovek. Voleo je život, ali se bojao robije i batina. Nudio nam je novac da ga ne tučemo. Žena Tanja i mala ćerka Jovana su mu dolazile

redovno u posetu. Mile Luković je bio naš kolega zatvoriski čuvar iz Prištine. I on je radio sa drogom. Obojica su se hvalili da u Makedoniji imaju neko selo, u kome svi seljani rade drogu za njih. U CZ-u Dušan Spasojević kasnije bio u sobi sa jednim specijalcem iz JSO. Kada je Spasojević izašao iz zatvora, preko tog čoveka iz JSO sprijateljio se sa policajcima. Čak je dobio i policijski pištolj na poklon, ne znam dali je imao policijsku legitimaciju, ali mi se hvalio da može po Novom Beogradu da trguje sa heroinom. I da to mora da plaća nekim ljudima 5.000 maraka mesečno – ovako govori Jordan Antić, bivši komandir straže u Okružnom zatvoru u Beogradu je od 1980. do 1996. godine bio čuvar i dugogodišnji podstanar u popularnoj beogradskoj kaznionici CZ.

(nastavlja se)

Pucao je u noge Slavku Mijoviću, posetiocima hotela Mažestik, među kojima je bio i Arkan.

LEGENDE KONAČNO U ČIKAGU

U njihovim pasošima već su 4 američke vize, ali tek su nedavno boravili u Americi, kako bi poštovaocima muzike kojom se bave više od deceniju priuštili i pravo koncertno zadovoljstvo. Dosadašnja putovanja su iz različitih razloga otkazavana, ali valjda je moralo biti baš tako da u Cikagu pevaju na proslavi jubileja 100. godišnjice Saborne crkve "Sveto vaskresenje Hristovo", a u Klivlendu održe dobrotvorni koncert, sa koga sva sredstva idu za obnovu Hilandara. Zoran Dašić Daša, Marin Lazar, Ivan Milinković, Pero Krznarić, Želimir Vasić i Predrag Stojković Bosanac uspeali su da osete puls Čikaga i ovdašnje srpske dijasporu, i odmah požele da dođu ponovo, na pravu američku turneju.

"Mnogo sam srećan što smo konačno došli u Čikago, i to ovako lepim povodom. Održali smo i koncert u banket sali "Henging gardens", ali i to je bilo samo fleš upoznavanje sa publikom i ovom sredinom. Verujem da će dobar glas

najbolje i najbrže putovati, a da će mnogi naši slušaoci, koji nas znaju samo sa CD, uspeti da se uvere da smo na koncertima još mnogo bolji, sa mnogo više energije i živosti, tog neophodnog koncertnog fluida. Mi ne spadamo u 90 posto onih koji na koncertima ne umeju da pevaju. Ipak, jasno nam je da će naše sledeće gostovanje u Americi morati da bude mnogo ozbiljnije organizovano, Potrudimo se da to bude ozbiljna turneja sa koncertima u desetak gradova."- kaže Daša.

Svojom interpretacijom oduševili su

prisutne na oba koncerta u Čikagu, potvrđujući da njihova muzika jeste svojevrsna spona među generacijama onih koji ovu muziku poštuju.

"To je naš doprinos našoj tradiciji i kulturi, veoma smo vezani za crkvu i odradili smo mnogo humanitarnih nastupa. Mi mislimo da je to naša dužnost, i mi to ne radimo ni ukakve reklamne svrhe. Mi imamo svoje slušaocce i sve što radimo radimo iskreno. Teško mi je kada, putujući po svetu, vidim da se naši ljudi ne slažu, da su razjedinjeni, nekako kao da sami sebe razjedamo iznutra, mislim da ne postoji nijedna nacija koja je razjedinjenija od naše. Svi se nekako bolje drže zajedno, samo ne mi. Zato mislim da bismo uz crkvu mogli da se ponovo okupimo, povežemo, ujedinito. Uvek mi je drago kada u dijaspori vidim naše mlade ljude, koji dolaze u crkvu, jer jedino tako možemo opstati."

JELA PO NARUDŽBINI

773.399.0445

**Visok kvalitet,
profesionalnost i
dugogodišnje iskustvo,
garancija su
našeg poverenja
i vašeg zadovoljstva.**